
Dyrektywa Rady nr 77

Palestra 38/5-6(437-438), 124-127

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Dyrektywa Rady nr 77/249 z 22 marca 1977 roku w sprawie
ułatwienia skutecznego korzystania przez adwokatów
ze swobody wykonywania usług**

Rada Wspólnot Europejskich,

- Uwzględniając Traktat tworzący Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności jego art. 37 i 66;
- Uwzględniając propozycje Komisji;
- Uwzględniając opinie Parlamentu Europejskiego;
- Uwzględniając opinie Komitetu Ekonomicznego i Społecznego.

Ponieważ zgodnie z Traktatem, każde ograniczenie świadczenia usług, którego podstawę stanowi obywatelstwo lub miejsce zamieszkania jest zakazane począwszy od końca okresu przejściowego;

Ponieważ dyrektywa ta zajmuje się wyłącznie środkami ułatwiającymi skuteczne prowadzenie działalności adwokackiej w zakresie świadczenia usług;

Ponieważ bardziej konkretne środki będą konieczne w celu ułatwienia skutecznego korzystania z prawa do założenia kancelarii;

Ponieważ, jeśli adwokaci mają skutecznie korzystać ze swobody świadczenia usług przyjmujące ich państwa członkowskie muszą uznawać za adwokatów osoby, które praktykują w tym zawodzie w różnych innych państwach członkowskich;

Ponieważ, skoro dyrektywa ta dotyczy wyłącznie świadczenia usług i nie zawiera postanowień o wzajemnym uznaniu dyplomów, osoba, do której ma ona zastosowanie musi przyjąć tytuł zawodowy używany w państwie, w którym ma kancelarie, opisanym poniżej jako „państwo członkowskie, z którego osoba ta przybywa”;

Przyjęła następującą dyrektywę:

art. 1.

1. Dyrektywa ma zastosowanie w granicach i pod warunkami, które są w niej określone, do działalności adwokatów prowadzonej w postaci świadczenia usług. Niezależnie od treści tej dyrektywy państwa członkowskie mogą zastrzec dla określonej kategorii adwokatów przygotowanie formalnych dokumentów uprawniających do administrowania majątkiem po zmarłych oraz sporządzania formalnych dokumentów ustanawiających lub przenoszących prawo do własności ziemskiej.

2. „Adwokat” oznacza każdą osobę uprawnioną do prowadzenia działalności zawodowej pod jednym z następujących tytułów:

Belgia: Avocat – Advocaat

Dania: Advokat

Francja: Avocat

Holandia: Advocat

Irlandia: Barrister, Solicitor

Luksemburg: Avocat – avoue

Niemcy: Rechtsanwalt

Włochy: Avvocato

Zjednoczone Królestwo: Advocate, Barrister, Solicitor

Art. 2

Każde państwo członkowskie uznaje za adwokata dla celów prowadzenia działalności określonej w art. 1 ust. 1 każdą z osób wymienionych w ust. 2 tego artykułu.

Art. 3

Osoba, o której mowa w art. 1 przyjmie tytuł zawodowy używany przez nią w państwie członkowskim, z którego przybywa, wyrażony w języku lub w jednym z języków tego państwa, z oznaczeniem organizacji zawodowej, która dała mu uprawnienie do prowadzenia praktyki lub sądu, przed którym jest ona uprawniona do występowania zgodnie z prawem tego państwa.

Art. 4

1. Działalność związana z reprezentowaniem klienta w postępowaniu sądowym lub przed władzami publicznymi będzie prowadzona w każdym przyjmującym państwie członkowskim, zgodnie z warunkami przewidzianymi dla adwokatów prowadzących w nim kancelarie, z wyjątkiem warunków związanych z zamieszkaniem lub przynależnością do organizacji zawodowej w tym państwie.

2. Adwokat prowadzący taką działalność będzie przestrzegał zasad etyki zawodowej obowiązujących w przyjmującym państwie członkowskim bez uszczerbku dla obowiązków w tym zakresie istniejących w państwie członkowskim, z którego przybywa.

3. W przypadku, gdy działalność ta jest prowadzona w Zjednoczonym Królestwie zwrot „zasady etyki zawodowej w przyjmującym państwie członkowskim” oznacza zasady etyki zawodowej stosowane do „solicitors”, jeśli określona działalność nie należy wyłącznie do „barristers” i „advocates”. We wszystkich innych przypadkach stosuje się zasady etyki dotyczące dwu ostatnich grup. Jednak „barristers” z Irlandii zawsze poddani są zasadom etyki zawodowej stosowanym w Zjednoczonym Królestwie do „barristers” i „advocates”.

Jeśli taka działalność jest prowadzona w Irlandii, zwrot „zasady etyki zawodowej w przyjmującym państwie członkowskim” oznacza, w zakresie w jakim dotyczą one ustnego popierania sprawy przed sądem, zasad etyki zawodowej stosowanych do „barristers”. We wszystkich innych przypadkach należy stosować zasady dotyczące „solicitors”. Jednak „advocates” i „barristers” ze Zjednoczonego Królestwa zawsze poddani są zasadom etyki zawodowej stosowanym w Irlandii do „barristers”.

4. Adwokat, prowadzący działalność inną niż określona w ust. 1 poddany jest warunkom i zasadom etyki zawodowej państwa członkowskiego z którego przybywa, bez uszczerbku dla przestrzegania zasad, niezależnie od źródła ich pochodzenia, regulujących działalność zawodową w przyjmującym państwie

---

---

członkowskim, w szczególności dotyczących niemożności pogodzenia wykonywania zawodu adwokata z inną działalnością w tym państwie, tajemnicy zawodowej, związków z innymi adwokatami, zakazu działania przez tego samego adwokata w imieniu stron, których interesy są wzajemnie sprzeczne oraz reklamy. Zasady te mają zastosowanie tylko o tyle, o ile możliwe jest ich przestrzeganie przez adwokata nie prowadzącego kancelarii w przyjmującym państwie członkowskim i w stopniu w jakim ich przestrzeganie jest obiektywnie usprawiedliwione dla zapewnienia prowadzenia działalności adwokackiej w tym państwie we właściwy sposób, powagi zawodu i poszanowania zasad dotyczących niemożności pogodzenia wykonywania zawodu adwokata z inną działalnością.

Art. 5

Przy wykonywaniu działalności związanej z reprezentowaniem klienta w postępowaniu sądowym państwo członkowskie może wymagać od adwokata, do którego stosuje się art. 1.:

- aby przedstawił się, zgodnie z miejscowymi zasadami lub zwyczajami sędziego-przewodniczącemu oraz stosownie do okoliczności, dziekanowi właściwej izby adwokackiej w przyjmującym państwie członkowskim;
- prowadził sprawę wspólnie z adwokatem, wykonującym praktykę przed danym sądem i który, w razie konieczności, będzie odpowiedzialny przed tym sądem, albo wspólnie z „avoue” (zastępca sądowy strony procesowej w sądzie pierwszej instancji lub apelacyjnym, przygotowujący pisma procesowe, lecz nie występujący przed sądem – przyp. tłum.) lub z „procuratore” (tu: aplikant adwokacki – przyp. tłum.), który przy nim praktykuje.

Art. 6

Każde przyjmujące państwo członkowskie, może wyłączyć adwokatów, którzy są zatrudnieni za wynagrodzeniem w przedsiębiorstwach publicznych lub prywatnych od prowadzenia działalności związanej z reprezentacją takiego przedsiębiorstwa w postępowaniu sądowym, o ile adwokatom prowadzącym kancelarie w tym państwie nie zezwala się na prowadzenie takiej działalności.

Art. 7

1. Właściwe władze przyjmującego państwa członkowskiego mogą żądać od osoby świadczącej usługi wykazania swoich kwalifikacji adwokackich.
2. W przypadku nieprzestrzegania obowiązków, o których mowa w art. 4 i obowiązujących w przyjmującym państwie członkowskim, właściwe jego władze określą zgodnie z własnymi zasadami i postępowaniem skutki takiego zachowania się i w tym celu powinni otrzymać każdą potrzebną informację zawodową dotyczącą osoby świadczącej usługi. Zawiadomią one właściwe władze państwa członkowskiego, z którego ta osoba przybywa, o każdej podjętej decyzji. Taka wymiana nie może naruszyć poufnego charakteru przekazywanych informacji.

Art. 8

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie środki konieczne do przestrzegania tej Dyrektywy w ciągu dwóch lat od jej notyfikacji i niezwłocznie poinformują o tym Komisję.
2. Państwa członkowskie przedstawią do wiadomości Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmą w zakresie objętym tą Dyrektywą.

Art. 9

Dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Za Radę
Przewodniczący
Judith Hart

Tłumaczył: Marek Antoni Nowicki

na podstawie tekstu opublikowanego w języku angielskim w: Official Journal of the European Communities No L 78/17 z 26.03.1977 roku.